

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1CoE/29/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912201966
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5912201966.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: M. E., nar. X.X.XXXX, bytom u matky, v konaní zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok - odbor sociálnych vecí a rodiny, dieťa rodičov: G. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, XXX XX E. a X. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O.. X. R. XXXX/XX, G. U., prechodne bytom G. X. č. XXX/XX, zast.: JUDr. Zuzana Baloghová, advokátka, U. č. X, XXX XX E., v konaní o výkon rozhodnutia, na základe odvolania matky maloletého proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, č.k. 7Em/1/2012-136 z 27.11.2012, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie Okresného súdu Ružomberok, č.k. 7Em/1/2012-136 z 27.11.2012, zrušuje.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok uznesením, č.k. 7Em/1/2012-136 z 27.11.2012, uložil matke maloletého M. E. - G. E. pokutu vo výške 200,-Eur, ktorú je povinná zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet súdu.

Svoje rozhodnutie odôvodnil okresný súd s poukazom na ustanovenie § 273 ods. 1 O.s.p. v podstate tým, že matka maloletého doposiaľ nezabezpečila odovzdanie maloletého M. E. otcovi tak, ako jej ukladá súdom schválená dohoda. Na základe posledného vyjadrenia kolízneho opatrovníka z 19.11.2012 o priebehu stretnutia z 2.11.2012 a vyjadrenia právnej zástupkyne otca maloletého z 19.11.2012 o priebehu stretnutia zo 16.11.2012 je zrejmé, že matka maloletého celkom nerešpektuje súdom schválenú dohodu rozsudkom tamojšieho okresného súdu, č.k. 2P/34/2011-36 z 31.8.2011 v spojení s rozsudkom tunajšieho krajského súdu, č.k. 9CoP/93/2011-87 z 15.2.2011. Matka dobrovoľne neplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Proti tomuto uzneseniu podala riadne a včas odvolanie matka maloletého G. E.. Podanie odvolania odôvodnila nasledovne: „Pokuta mi bola okresným súdom uložená z dôvodu nezabezpečenia odovzdania mal. syna otcovi tak, ako mi ukladá súdom schválená rodičovská dohoda. Trvám na tom, že svoje povinnosti vyplývajúce zo súdneho rozhodnutia v súvislosti s odovzdaním syna otcovi si riadne plním. Na každé stretnutie s otcom bol syn riadne pripravený. Nielenže mal pobalené všetky potrebné veci, ale pred každým stretnutím som sa mu snažila celú situáciu jeho veku primeraným spôsobom vysvetliť tak, aby mohlo dôjsť k bezproblémovému stretnutiu otca so synom. Opakovane chcem uviesť, že v prítomnosti syna som sa na adresu jeho otca nikdy nevyjadrovala negatívne a zároveň som syna nikdy nenabádala k tomu, aby stretnutia s otcom odmietal, ale snažila som sa ho v tejto súvislosti podľa pokynov sudkyne motivovať. A preto pokiaľ právna zástupkyňa otca ako aj kolízna opatrovníčka tvrdia opak, tieto ich tvrdenia neboli v súdnom konaní nijakým spôsobom preukázané.

O priebehu každého stretnutia som aj bez výzvy zaslala súdu vyjadrenie, ktoré opätovne v prílohe predkladám. Pri každom stretnutí som v stanovenom termíne stretnutia zišla so synom a s taškou, v ktorej mal pripravené osobné veci, pred vchod bytového domu, v ktorom bývame a snažila sa syna jeho otcovi odovzdať. Som však toho názoru, že tak ako som ja povinná syna otcovi riadne odovzdať, je on

povinný si syna riadne prevziať. On mi však v tejto súvislosti neposkytol žiadnu súčinnosť a napriek tomu, že nás pred vchodom videl, zostal nečinne sedieť vo svojom motorovom vozidle. Následne som mu zaklopala na okienko a na zadné sedadlo auta položila tašku s vecami, on však napriek tomu iniciatívu k prevzatíu syna nevyvinul s tým, že aj tak s ním M. nebude chcieť ísť a mne bude uložená pokuta. Pri poslednom stretnutí dňa 14.12.2012, keď som so synom vyšla pred vchod, syna mu odovzdala a z tohto miesta sa vzdialila do vchodu bytového domu tak, aby mohli nerušene odísť, M. po chvíli búchal na vchodové dvere s tým, že otec odišiel.

V súvislosti s priebehom jednotlivých stretnutí som súdu doložila aj vyjadrenie mojich rodičov, ako aj náhodnej svedkyne K. P., potvrdzujúce moju snahu o plnenie výkonu súdneho rozhodnutia a absenciu snahy otca si dieťa riadne prevziať.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti som toho názoru, že od doby podania návrhu na výkon súdneho rozhodnutia, je správanie sa otca dieťaťa vyslovene účelové s tým, že na dohodnuté stretnutia sa síce dostaví, avšak syna v skutočnosti neprevezme, s cieľom dosiahnuť moje sankcionovanie súdom, čo pri každom stretnutí predo mnou aj synom zdôrazňuje.

Keď ako matka dieťaťa vidím, v akom psychickom rozpoložení sa môj syn pred stretnutím s otcom nachádza (má zažívacie ťažkosti a pred vchod domu prichádzame rovno z toalety), snažila som sa urobiť aj kroky nad rámec súdneho rozhodnutia, v úprimnej snahe, aby k zrealizovaniu styku otca so synom došlo bez toho, aby to na syna vplývalo ako traumatizujúci zážitok. Preto som otcovi opakovane navrhla, aby syna navštívil v mieste nášho bydliska a získal tak možnosť nadviazať s ním citový vzťah, túto možnosť však využil len dvakrát, a to iba na niekoľko minút. Preto si myslím, že z dôvodu nevybudovanej citovej väzby dieťaťa na otca, počas siedmich rokov jeho života (a to predovšetkým kvôli nezáujmu otca) ani pri vynaložení najväčšieho úsilia, teraz nedokážem zo dňa na deň syna presvedčiť, aby otca akceptoval.

V odôvodnení rozhodnutia okresného súdu sa uvádza, že z vyjadrenia kolízneho opatrovníka zo dňa 19.11.2012 o priebehu stretnutia zo dňa 2.11.2012 a vyjadrenia právnej zástupkyne otca zo dňa 19.11.2012, o priebehu stretnutia zo dňa 16.11.2012, je zrejmé, že dobrovoľne neplním vykonateľné rozhodnutie. V tejto súvislosti však poukazujem práve na vyjadrenie kolíznej opatrovníčky, ktorá vo svojej správe uvádza, že maloletý M. bol na stretnutie riadne pripravený ako aj na to, že v správe absentuje uvedenie akýchkoľvek skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že z mojej strany nebola snaha syna otcovi riadne odovzdať. Zároveň podotýkam, že zástupkyňa ÚPSVaR bola prítomná len na dvoch stretnutiach. Pokiaľ ide o vyjadrenie právnej zástupkyne, považujem za prirodzené a pochopiteľné, že táto háji záujmy svojho klienta a naďalej trvám na tom, že jej prítomnosť na stretnutí bola skôr kontraproduktívna.

Každý párnny piatok v mesiaci sa snažím urobiť všetko preto, aby k zrealizovaniu styku otca so synom tak ako bolo súdom nariadené došlo, a to jednak z dôvodu, aby som vzhľadom na moju zlú finančnú situáciu predišla uloženiu finančných sankcií, ale predovšetkým s ohľadom na M., ktorému v styku s otcom a v tom, aby k nemu získal citovú väzbu, rozhodne nechcem brániť. K tomu je však potrebné, aby sme obidvaja ako rodičia sledovali rovnaký cieľ. Avšak myslím si, že tým sa z môjho bývalého partnera v poslednom období stal môj finančný, respektíve trestnoprávny postih.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa domnievam, že súd o uložení pokuty rozhodol predčasne a bez toho, aby úplne zistil skutkový stav veci a predovšetkým zohľadnil objektívne skutočnosti, ktoré som ja nijakým spôsobom, ani pri najlepšej vôli nemohla ovplyvniť, a preto navrhujem odvolaciemu súdu, aby uvedené rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. "

K odvolaniu matky maloletého sa prostredníctvom právnej zástupkyne vyjadril otec maloletého X. X., ktorý vo vyjadrení uviedol: „Uvedené tvrdenia matky o tom, že si svoje povinnosti v súvislosti s odovzdaním dieťaťa otcovi riadne plní, sú účelové a nepravdivé. Naopak, matka mal. dieťaťa svojím konaním znemožňuje stretávanie sa otca so synom, synovi nevysvetlí, že má ísť na stretnutie s otcom, naopak, dieťa je na stretnutie nepripravené, nevie, čo má robiť, čo sa deje. Máme za to, že takéto správanie sa maloletého je v priamej súvislosti s negatívnym postojom matky k otcovi dieťaťa, čo bolo preukázané aj znaleckým posudkom podaným v konaní Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 6P/23/2012 (súd návrh matky na obmedzenie styku otca s maloletým rozsudkom zo dňa 4.12.2012 zamietol). Stretnutia dieťaťa s otcom neprebiehajú podľa schválenej rodičovskej dohody, a to z dôvodov na strane matky, ktorá nie je ochotná rešpektovať rodičovskú dohodu, nakoľko maloletého M. nechce za žiadnych okolností ponechať s otcom. Dávame do pozornosti súdu, že problémy so stretávaním sa otca s dieťaťom nastali od augusta r. 2011, keď sa dieťa malo stretávať s otcom bez prítomnosti matky, dovtedy stretávanie (aj keď s problémami) prebiehalo. Takisto matka znemožňuje stretávanie otca s dieťaťom aj tým, že v čase, kedy má dôjsť k odovzdaniu dieťaťa otcovi, sú v mieste odovzdania prítomní

rodinní príslušníci matky, ktorí sa smerom k otcovi vyjadrujú veľmi nevhodne. Napokon, svedkom týchto skutočností bol aj kolízny opatrovník, v zast. p. L., ktorý podal správu o priebehu stretnutia otca so synom dňa 2.11.2012.

Je síce pravdivým tvrdenie, že matka o každom stretnutí, ktoré sa malo uskutočniť, poslala súdu písomnú správu. Tieto správy však podávajú informácie skresľujúcim, zavádzajúcim a neúplným spôsobom. V skutočnosti sa otec v čase, keď si má syna prevziať, vždy dostaví do miesta bydliska matky, pripravený poskytnúť jej riadnu súčinnosť, ale k odovzdaniu dieťaťa z dôvodov na strane matky nedôjde. Maloletý nemá vedomosť o tom, čo sa deje, matka mu nevysvetlí situáciu, len hodí jeho tašku otcovi do auta. Nie je pravdou, že by otec nechcel syna prevziať, práve naopak, k odovzdaniu dieťaťa matkou nedošlo. Vyjadrenia svedkov o priebehu stretnutí, ktoré matka maloletého doložila, sú nepravdivé a zaujaté v prospech matky (sú to jej rodinní príslušníci, resp. známi, ktorí sa aj v prítomnosti kolízneho opatrovníka, ako i právnej zástupkyne otca dieťaťa vyjadrovali o otcovi dieťaťa negatívne), vyvracia ich aj objektívny dôkaz, správa kolízneho opatrovníka. Bolo jednoznačne zistené, že matka maloletého dieťaťa neprejavila pri týchto stretnutiach žiadnu snahu, aby sa stretnutia otca s dieťaťom uskutočnili. Pokiaľ ide o tvrdenie matky, že umožnila stretnutia otca s dieťaťom priamo v byte, ktorý s maloletým obýva, k tomuto otec dieťaťa uvádza, že síce prišiel pred byt - matka otvorila dvere, dnu ho nepozvala, ale okamžite bez slova odišla do kuchyne a zavrela za sebou a maloletý M., nevediac, čo sa deje, šiel zmätený priamo za ňou. Matka maloletého pri každom stretnutí, ktoré sa malo uskutočniť, negatívne vystupovala smerom k otcovi dieťaťa, resp. len prišla a nepovedala ani slovo ani otcovi dieťaťa, ale ani samotnému dieťaťu. Dieťa v takejto atmosfére, čo potvrdil aj znalecký posudok podaný v konaní OS RK sp. zn. 6P/23/2012, nevie, ako má zareagovať, nevie, čo sa deje, že má byť s otcom. Dieťa je vo vzťahu k otcovi silne ovplyvnené negatívnym postojom matky k otcovi, nevie sa s týmto samé vysporiadať z dôvodu svojho útleho veku. Dňa 30.12.2012 otec kontaktoval matku dieťaťa s tým, že kedy si môže prísť po dieťa, na túto správu matka dieťaťa ani nereagovala (viď. príloha č. 1). Otec pravidelne kontaktuje matku prostredníctvom SMS správ, kedy si po maloletého príde, ale matka maloletého na tieto správy nereaguje, resp. reaguje spôsobom, že dieťa má iný program (naposledy k takejto situácii došlo dňa 12.1.2013, kedy matka dieťaťa otcovi dieťaťa uviedla, že dieťa má v čas, keď má byť podľa rozhodnutia súdu s otcom, iný program). Postoj matky k stretnutiam otca so synom vieme v prípade potreby preukázať prepisom SMS správ, takisto z priebehu pokusu o prevzatie dieťaťa od matky existuje kamerový záznam. Pokiaľ má súd za to, že tieto skutočnosti je potrebné doložiť, predložíme ich bez meškania.

Pokiaľ matka maloletého namietala zistenia kolízneho opatrovníka, podotýkam, že na stretnutí dňa 2.11.2012 zástupkyňa kolízneho opatrovníka, otec dieťaťa a i ja, ako jeho právna zástupkyňa, sme sa snažili cca 1 hodinu, aby k odovzdaniu dieťaťa došlo, čo sa nám však nepodarilo. Mám za to, že súd pre uloženie poriadnej pokuty vykonal riadne dokazovanie, predchádzali tomu dve pojednávania vo veci, kedy sa súd snažil vplývať na matku, aby dobrovoľne rešpektovala súdne rozhodnutie, avšak bezvýsledne.

Chcem poukázať na vyjadrenia matky uskutočnené na pojednávaniach OS RK dňa 16.8.2012 a dňa 25.10.2012, kedy táto prezentovala svoj negatívny postoj k otcovi dieťaťa. Matka maloletého podľa nášho názoru vytvára zdanie, že súdne rozhodnutie ohľadom úpravy stretávania sa otca so synom rešpektuje, v skutočnosti však práve svojím správaním znemožňuje stretávanie sa otca s dieťaťom; preto máme za to, že pokuta bola matke dieťaťa uložená dôvodne a v súlade so zákonom. Chcem opätovne poukázať na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý vo viacerých svojich rozhodnutiach vyslovil záver, že je potrebné, aby štátne orgány aktívnym prístupom umožnili zachovať rodinný život medzi obidvoma rodičmi a deťmi (viď. napr. rozsudok ESLP vo veci Bergmann proti ČR z 27.10.2011). Súd konštatoval, že nedostatok spolupráce medzi rodičmi nezbavuje príslušné orgány povinnosti uplatniť všetky prostriedky na zachovanie rodinnej väzby medzi rodičom a dieťaťom. Máme preto za to, že konajúci súd v rámci právomoci pri výkone rozhodnutia správne pristupuje k tomu, aby bolo právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu rešpektované.“ Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

K vyjadreniu otca maloletého sa na základe výzvy súdu vyjadrila matka maloletého, ktorá vo svojom rozsiahlom vyjadrení poprela pravdivosť tvrdení prezentovaných právnou zástupkyňou otca maloletého. Opätovne uviedla, že hoci sa otec maloletého v posledných týždňoch takmer vždy dostavil v určenom čase na miesto prevzatia syna, neprejavil však záujem, aby k prevzatíu reálne došlo. Pri každom stretnutí sa vždy otcovi dieťaťa riadne pozdravila a pokúšala sa nadviazať rozhovor, rovnako sa vždy snažila slovné vplývať na syna, aby sa odovzdanie bez problémov uskutočnilo. Je to naopak otec, ktorý o normálnu a nekonfliktnú komunikáciu s ňou dlhodobo neprejavil záujem. V ďalšom poukázala na to,

že posledné stretnutie otca s maloletým, ku ktorému došlo 8.2.2013, prebehlo už v inej atmosfére. Aj z priebehu posledného stretnutia vyplýva, že pokiaľ otec maloletého vyjadrí úprimnú snahu napomôcť k hladkému priebehu odovzdania, je to možné reálne uskutočniť. Bola by rada, keby si maloletý M. vytvoril pozitívny vzťah k svojmu otcovi, no je potrebné, aby svoj záujem o dieťa otec svojim konaním aj preukázal. Podľa jej názoru otec dieťaťa so svojou právnou zástupkyňou vytvárajú pred súdom zdanie, že si otec dieťaťa riadne plní svoje rodičovské povinnosti, a že je to ona matka, ktorá sa mu snaží v tomto zabrániť.

Zákonná sudkyňa vo svojom vyjadrení z 1.3.2013 odôvodňujúc, prečo odvolaniu matky maloletého podanom proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky, nemieni vyhovieť uviedla: „Zo záverov znaleckého posudku číslo 35/2012 vyplýva, že matka má nadmieru k synovi vzťah ochrانيteľský až hyperprotektívny. Maloletý nemá reálnu skúsenosť s otcom a nie je s ním vybudovaný vzťah na základe zážitku, pretože zatiaľ vždy bola počas stretnutia prítomná matka, ktorá trvá na prítomnosti pri ich stretnutiach. Maloletý M. je sugestibilný a ovplyvniteľný celkovo vzhľadom k dosiahnutému veku a vzhľadom k vývinovým špecifikám. M. pozerá na svet, veci, vzťahy a udalosti „očami matky“, ona mu poskytuje názor, postoj, ktorý on potom zdieľa. Pri budovaní vzťahu s otcom zatiaľ dieťa nemalo možnosť vytvoriť si vlastný postoj a názor. Ten by sa vytvoril po skúsenosti a zážitku s otcom (aj pozitívne aj negatívne). V konaní o výkon rozhodnutia sústavne nedochádza k realizovaniu a naplneniu súdneho rozhodnutia, kedy styk otca sa od podania návrhu do vydania uznesenia č.k. 7Em/1/2012-136 zo dňa 27.11.2012 realizoval 1-krát 15.6.2012 - správa z ÚPSVaR Ružomberok - čl. 38, pričom matka sa odvoláva na odmietanie stretávania sa maloletého so synom, a zároveň samotný nezáujem otca o stretávanie so synom. Súd poukazuje najmä na skutočnosť, že otec nepopierateľne javí záujem o stretávanie sa s maloletým - doteraz trvá na výkone rozhodnutia - zároveň však rešpektuje maloletého a výslovne nežiadal o výkon rozhodnutia odňatím maloletého § 273 ods. 4 O.s.p. proti jeho vôli - úradný záznam zo dňa 4.10.2012 čl. 89 rub. Matka v konaní vystupuje v časti aktívne, pripraví dieťa, t. j. pobalí mu veci, čaká na otca mal. dieťaťa, avšak pri samotnom odovzdávaní nie je dostatočne aktívna, dostatočným spôsobom nepovzbudzuje maloletého M., aby odišiel s otcom (za dostatočné povzbudenie znamená samotná realizácia styku otca s dieťaťom v zmysle ppl. a vykonateľného rozhodnutia), napriek skutočnosti, že je oboznámená so znaleckým posudkom, z ktorého vyplýva, že mal. M. je sugestibilný a na svet pozerá „očami matky“, keď ona mu poskytuje názor, postoj, ktorý on potom zdieľa. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ matka nie je schopná ovplyvniť maloletého M. natoľko, aby odišiel s otcom v zmysle ppl. a vykonateľného rozhodnutia, pričom táto povinnosť jej vyplýva nakoľko jej maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti je potrebné, aby vyhľadala odbornú pomoc - referát poradensko - psychologických služieb, avšak takéto služby zatiaľ nevyhľadala a stav, kedy sa stretnutie otca s maloletým s pravidelnosťou nerealizuje aj takýmto nekonaním pretrváva, a preto vec predkladá na rozhodnutie o odvolaní podľa § 374 ods. 4 O.s.p. odvolaciemu súdu.“

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. uznesenie okresného súdu v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že predmetné konanie o výkon rozhodnutia - vyššie označenej rodičovskej dohody schválenej súdom v časti styku otca maloletého s maloletým je dôsledkom neschopnosti rodičov maloletého normálne spolu komunikovať na úrovni racionálne uvažujúcich ľudí, ktorým predovšetkým záleží na dobre a blahu ich vlastného dieťaťa a snažia sa vyvinúť všetko úsilie na to, aby riadne realizovali vlastnú dohodu ohľadne ich podielu na starostlivosti o maloletého.

Krajský súd pripomína, že každý z rodičov za istých predpokladov (predovšetkým že majú o to záujem a sú na výkon osobnej starostlivosti spôsobilí) sa môže nezastupiteľným spôsobom podieľať na postupne sa vyvíjajúcej životnej orientácii dieťaťa a na jeho výchove, čím sa realizuje nielen záujem dieťaťa, ale i záujem rodičov. Tak ako rodič má právo vychovávať a starať sa vo všetkých smeroch o svoje dieťa a jeho blaho, tak aj dieťa má právo na starostlivosť obidvoch rodičov a udržiavanie pravidelného a rovnoprávneho osobného styku s nimi a právo na to, aby dostávalo to najlepšie od každého zo svojich rodičov. Toto právo rodiča na výchovu a starostlivosť o dieťa a právo dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť, je nielen prirodzeným právom, ale má i svoje vyjadrenie v pozitívnom práve, konkrétne je deklarované Ústavou Slovenskej republiky (čl. 41 ods. 4) a Dohovorom o ochrane dieťaťa (napr. čl. 18 ods. 1). Všeobecne platí, že záujmom dieťaťa je, aby bolo v starostlivosti obidvoch rodičov, a ak to nie je možné, tak potom aby bolo zverené do starostlivosti toho z rodičov, ktorý okrem iného uznáva

úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že i ten druhý je dobrým rodičom (samozrejme za predpokladu, že z pohľadu záujmu dieťaťa neprevažujú iné skutočnosti svedčiace naopak pre starostlivosť druhého rodiča).

Na tomto mieste odvolací súd poznamenáva, že v tomto ani v predchádzajúcom konaní o návrhu matky na obmedzenie styku otca s maloletým (ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, č.k. 6P/23/2012-215 zo 4.12.2012 v celom rozsahu zamietnutý), nebola preukázaná žiadna prekážka, pre ktorú by bol styk otca s maloletým nežiaduci, resp. pre ktorú by matka maloletého mohla dôvodne a oprávnenne styku maloletého s jeho otcom brániť.

Z obsahu spisového materiálu je zjavné, že obidvaja rodičia majú o maloletého záujem. O otcovom záujme o stretávanie sa s maloletým svedčí predmetné konanie o výkon rozhodnutia, pričom tak ako uviedla i zákonná sudkyňa otec v tomto smere rešpektuje maloletého a doposiaľ nežiadal o výkon rozhodnutia odňatím maloletého proti jeho vôli. Doposiaľ zabezpečený spisový materiál zároveň nasvedčuje tomu, že matka pod vplyvom negatívneho postoja k otcovi maloletého M. maloletého dostatočne nemotivuje k tomu, aby sa so svojim otcom stretával a akceptoval ho ako prirodzenú súčasť svojho života. Vzhľadom na citovú závislosť a ovplyvniteľnosť maloletého matkou (ktorá skutočnosť vyplynula aj zo znaleckého psychologického posudku č. 35/2012 z 23.10.2012) ani odvolací súd nepovažuje v tomto smere za dostatočnú len formálnu realizáciu výkonu rozhodnutia spočívajúcu v tom, že matka pripraví dieťaťa na stretnutie tak, že mu pobalí veci a čaká s ním na príchod otca bez toho, aby bola ďalej aktívna nielen pri samotnom odovzdávaní dieťaťa (a to dostatočným povzbudzovaním maloletého, aby odišiel s otcom), ale aj pred týmto odovzdaním, kedy by mala na maloletého permanentne pôsobiť pozitívne aj v tomto smere a umožniť maloletému, aby v celom rozsahu realizoval svoje právo na starostlivosť a prítomnosť obidvoch rodičov a nechal mu dostatočný priestor na to, aby si na základe zážitkov a času stráveného s otcom vytvoril svoj vzťah k otcovi maloletý sám. I keď v tomto smere musí nepochybne väčšiu časť aktivity vyvinúť matka, nemožno opomenúť, že rovnaká aktivita, súčinnosť a pozitívny prístup sa očakáva i zo strany otca.

Podstatné v tomto konaní je, aby si obidvaja rodičia uvedomili, že táto „kauza“ nie je o nich samotných, ale o ich spoločnom dieťati - o jeho peknom detstve, o jeho optimálnom psychickom a fyzickom vývoji, o vytváraní jeho správnej hodnotovej hierarchie pre ďalší život a pod. a tomuto zámeru podriadili svoje správanie a konanie a tomuto cieľu venovali svoj čas a energiu.

Napriek počiatkovej snahe matky maloletého nedôvodne „vylúčiť“ otca maloletého zo života ich syna (ktorá je evidentná z doposiaľ zabezpečeného spisového materiálu), čo odôvodňuje aj použitie niektorého z krajných riešení vrátane uloženia poriadkovej pokuty matke maloletého, nemožno prehliadnuť tvrdenie matky maloletého prezentované v jej vyjadrení o posledných stretnutiach maloletého s jeho otcom a o jej kladnom prístupe k vytvoreniu pozitívneho vzťahu maloletého k jeho otcovi. Odvolací súd verí, že tento žiaduci pozitívny postoj matky nie je len účelovo deklarovateľný a iba momentálny a že účel sledovaný uložením poriadkovej pokuty sa dosiahol (dosiahne) aj bez tohto poriadkového opatrenia (t.j. právoplatného uloženia poriadkovej pokuty). V opačnom prípade nie je vylúčené, aby konajúci súd po zistení, že matka maloletého svojvoľne nerešpektuje súdom schválenú dohodu, opätovne vynucoval riadne splnenie súdom schválenej dohody uložením tejto sankcie - poriadkovej pokuty.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .